ADIM ADIM İSPANYOLCA

Ferhat YILDIZ

ÖNSÖZ

Kitaplarımı yazarken bana inancını kaybetmeyen arkadaşlarıma, bugüne kadar bana her zaman destek olmuş olan kardeşlerim Nilgün, Sibel, Olcay ve annem Nazlı Yıldız ile Babam Kasım Yıldız'a, Kerstin Frühwirth ve adını buraya sığdıramadığım bütün arkadaşlarıma Teşekkür ederim.

DİL NASIL ÇALIŞILMALI

İnsan beyni bilgisayara benzer ama tabi bazı farklılıklar da vardır. Yapılan araştırmalar göstermiştir ki insanların farklı hafıza türleri vardır. Bu sebepten dolayı birinin çok kolay öğrendiği bir konuyu başka biri öğrenmekte zorluk çekebilir. Birisi bir şarkıyı bir kere dinleyip arkasından kendisi ezbere söyleyebilirken, benim gibi birinin bunun için özel bir çaba sarf etmesi gerekir. Yani içinizden bazıları bir dili çok hızlı öğrenirken bazılarınız bu konuda yavaş ilerleyebilirsiniz. Ama ümitsizliğe hiç kapılmayın eğer bu yazdıklarımı şu an okuyabiliyorsanız annenizden de olsa bir dil öğrenmişsiniz demektir ve başka bir dili de öğrenebilirsiniz.

İnsan beyni bir bilgisayardaki gibi ana (kalıcı) bellek ve ön (geçici) bellek olmak üzere iki kısımdan oluşur. İnsanoğlu yaşadığı gördüğü okuduğu hiçbir şeyi unutmaz aslında, tek sorun beyinde nerede kayıt altına alındığının bilinmemesidir. Beyinde nöron adı verilen hücreler vardır ve bu hücrelerin sayısı milyarlarla ölçülür. Bu nöron adı verilen hücrelerin bir ağaç gibi dallar ve kökler gibi uzanan uzantıları vardır. Bu uzantılar diğer nöron hücreleriyle bağlantı halindedir. Elektriksel sinyallerle kendi aralarında veri alışverişi yapmaktadırlar. Biz ne kadar kitap okur, beyin geliştirici aktiviteler yaparsak beyindeki nöron sayısı da o oranda artar. Size bugüne kadar bir dil öğrenmenin zor olduğu, matematiğin zor olduğu, fiziğin zor olduğu, hayatta bir çok şeyin zor olduğu gibi şeyler dikte edilmiştir. Siz de bir süre sonra bu söylenenlere inanmışsınızdır ve kendinizi artık nasıl olsa zor ben öğrenemem diye avutur durursunuz. Bugün ana dilimle beraber 8 dil konuştuğumu söylediğimde insanlar önce yalan söylediğimi sonra gerçekten konuştuğumu gördüklerinde ise dahi olduğumu düşünmektedirler. Çocukluk arkadaşlarım ise lise yıllarında orta halli bir öğrenci olan benim nasıl olurda yıllar sonra bir Süpermen'e dönüştüğüme kendileri de hayret ederler. Hâlbuki benim böyle olmamın iki küçük sırrı var

1. Çok tekrar

2. Çok tekrarı yapacak disiplin.
Bilinmeyenden korkarız ya da bilinmeyenin zor olduğunu sanırız. Sorun bilinmeyene neresinden ve nasıl başlayacağımızdır. Bugüne kadar yazılan dil kitapları öğrenmedeki en temel öğe olan tekrar üzerine kurulmadığı, bir ev inşa eder gibi temelden çatıya doğru gitmediği için dil öğrenen öğrenciler çok zorlanırlar. Bazıları karşılarına çıkan bir sürü gramer kuralını kafalarında bir yere oturtamadıkları için dil öğrenmeyi bırakırlar. Bugüne kadar bir çok dil kitabı satın aldım ve binlerce lirayı dil öğrenmek için harcadım. Satın aldığım kitapların çoğunu çöpe atmak zorunda kaldım çünkü bana hiçbir yarar sağlamıyorlardı. Gittiğim kurslarda hiçbir şey anlamadım çünkü bana kitaplardaki gibi günlük hayattan uzak olan bir dil öğretmeye çalışıyorlardı ve en önemsiz ama en zor olan yerden başlıyorlardı. Elimde geriye kalan kitapların iyi yönlerini bir araya getirerek ve sürekli tekrar ederek dil öğrenmede uzun zamanda da olsa başarılı oldum. Elinizdeki bu kitap sizlere tek bir kitaptan öğretmensiz dil öğretmeyi hedeflemektedir. Tek yapmanız gereken baştan başlayarak okumak ve sürekli ileri gitmektedir. Anlamaya gayret etmeyin sadece okuyun beyniniz dil öğrenme işini siz isteseniz de istemeseniz de eğer okumaya devam ederseniz yapacaktır. Siz tekrar ettikçe beyinde yeni nöronlar oluşacaktır ve beyin bilgiler çok kullanıldığından dolayı nereye kaydettiğini bulmak için bir yol oluşturulacaktır. Siz tekrar ettikçe ilk başta bir kağnı hızında olan veri alışverişi tekrar sayısı arttıkça ışık hızına çıkacaktır. Bu kitaptan çalışırken sözlük kullanmanıza gerek yok. Alıştırma yapmanıza gerek yok. Artı hikâye kitabı almanıza gerek yok. Gramer kitapları almanıza gerek yok. Pratik konuşma kitapları almanıza gerek yok. Hepsi sizin bir dili kolay öğrenmeniz için bir araya toplanmıştır. Unutmayın çok tekrar ve çok tekrarı yapacak disiplin işin tek anahtarıdır. Hepinize başarılar dilerim.

Ferhat Yıldız

İÇİNDEKİLER

İspanyol alfabesi	6
Günlük konuşma kalıpları	10
İspanyolca ilk adım	14
İspanyolcada olumsuz cümle yapımı	15
Hablar	16
Soru yapma	17
Vurgulama yöntemiyle soru yapımı	19
Con	21
Aprender	24
De	26
Para	29
Hablar español	31
Entender	32
A	35
Llamar	36
Hacer	38
El artículo	39
Ser	41
Articulo indefinido	44
Olumsuz ve belirsiz tanım edatları	46
Articulo definido	47
Adjetivos demostrativos	48
Masculino	49
Femenino	52
¿De quién es el libro?	55
Adjetivos	58
Este/ese/aquel	63
En la biblioteca	64
Cada	66
Cuál	67
İspanyolcada isimleri çoğul yapmak	68
Bağlaçlar	71
İyelik zamirleri	75
Ambos/ambas-los dos/las dos	76
Mucho/mucha- muchos/muchas	77
Cualquier/cualquiera	78
Todo, toda	78
Un/unos	79
Un poco/una poca	80
Vivir	81
Enseñar	84
Escuchamos al profesor	85
Modo imperativo	86
Emir kipinin olumsuz hali	87
¡Dámelo!	97
Hay	99
En	100
Sobre	101
Dentro	101
Fuera	101
Preguntar	103
Responder	104
Contestar	105
Amar	107
Eschuchar	108
Leer	109
Escribir	110
Comprender	111
Mirar	112
Adorar	113
Odiar	114
Preferir	116
Gustar	117
Encantar	121
Tener	124
El cuerpo humano	128
Usar	129
Conocer	131
Estar	132
La familia está triste	135
Debajo de	142
Al lado de	143
Mismo/misma	143
Uno/una de...	144
Encontrar	145
Buscar	150
Desear	151
Necesitar	152
Aceptar	153
Verbos auxiliares	155
Poder/Saber	155
Juana está en la ventana con su madre	157
Ir&Venir	159
Querer	163
Deber	166
El final de las vacasiones	168
Tener que + infinitivo	172
Hay que + infinitivo	174
Pensar	176
Sin	177
Porque	179
Hacer.... que	181
desde...	181
Tomar/Comer/Beber	183
La comida	189
Nuestro piso	190
Deber (condicional)	191
Poder (condicional)	192
Ir a + Infinitivo	194
Yolanda & Maribel	195
Gerardo & Oscar	196
Un fin de semana divertido	196
¡Hola amigos!	198
Futuro	200
La ropa	202
Jefe	203
¿Qué síntomas tiene Adriana?	204
Salir	207
Dejar	209
Sentir	210

Sentirse	**210**	**Yo me llamo José Luna**	**274**
Se	**212**	**¿Qué yo hago?**	**275**
María & Rosa	**213**	**¡Hola!**	**275**
La habitación	**215**	**Cada día**	**276**
Por & Para	**217**	**¿Qué pasa con Linda?**	**277**
Aparte de	**225**	**Se hace tarde**	**278**
Durante	**225**	**Pretérito Imperfecto**	**279**
Contra	**226**	**Almodóvar**	**284**
Sobre	**227**	**El padre Espinoza**	**285**
Tras	**227**	**Volver**	**288**
Según	**227**	**Blancanieves**	**292**
Así	**228**	**Adverbios de cantitad**	**296**
Aunque	**228**	**La Gradación de los adjetivos**	**299**
Bien que	**229**	**Grado positivo**	**300**
Incluso si	**229**	**Grado comparativo**	**300**
No obstante	**229**	**Igualdad**	**301**
Por más que	**229**	**Inferioridad**	**302**
Por mucho que	**230**	**Superioridad**	**303**
Sin embargo	**230**	**Grado superlativo**	**303**
Siquiera	**230**	**II. Superlativo relativo**	**305**
Y eso que	**230**	**Kurala uymayan sıfat dereceleri**	**305**
A pesar de	**230**	**¿Adónde vamos?**	**306**
Ver	**231**	**Adjetivos numerales**	**308**
Esperar	**232**	**La Hora**	**310**
Bağlaçlar	**233**	**Números ordinales**	**312**
Si	**233**	**La Cenicienta**	**314**
Como	**234**	**Caperucita Roja**	**316**
Ni...ni	**235**	**Lo**	**320**
Sino	**235**	**Si Esta Noche Te Sientes Sola**	**323**
Conque	**235**	**¿Dónde pasamos la luna de miel?**	**323**
Pretérito Indefinido	**236**	**Kişi belirten “A” edadı**	**326**
Cuba	**239**	**Futuro Perfecto**	**327**
¡Qué suerte!	**240**	**Pretérito pluscuamperfecto**	**329**
Los tres cerditos	**242**	**Bir Rüya**	**330**
Acabar de + infinitivo	**244**	**Pretérito anterior**	**333**
Pretérito Perfecto	**245**	**Hansel y Gretel**	**334**
Participio passato	**246**	**Modo Subjuntivo**	**340**
María compra un sombrero	**251**	**Dilek kipinin kullanıldığı yerler**	**343**
Una excusa estupenda	**252**	**Como si**	**357**
En un café al aire libre	**254**	**Ojalá**	**357**
Llegar	**257**	**Yan cümle/ilgi cümlecikleri**	**358**
Vender	**258**	**Baglaçlarla Dilek Kipinin Kullanılması**	**362**
Comprar	**259**	**Zaman belirten zarf bağlaçlar**	**363**
El trabajo de la mujer es fácil	**260**	**Aunque**	**364**
Parecer	**263**	**El lobo y la siete cabritillas**	**365**
Perder	**264**	**Modo condicional**	**368**
Tratar de	**265**	**Condicional Compuesto o Perfecto**	371
Mandar /Enviar	**265**	**Condicional real**	**373**
Pedir	**267**	**La Bella Durmiente**	**376**
Dönüşlü Fiiller	**267**	**En la casa de Steffi**	**380**
Lavarse	**269**	**Gerundio**	**382**
Despertarse	**269**	**Gerundio compuesto**	**384**
Acostarse	**270**	**La Voz Pasiva**	**385**
Dormirse	**271**	**Estilo Indirecto**	**389**
Mi vida ahora	**273**	**¿Toño o Toñi?**	**397**

İspanyol Alfabesi

İspanyol alfabesiyle ve yazım kurallarıyla ilgili bir şey söylemek gerekirse biz Türkler için kolay olduğudur. Genelde bazı istisnalar hariç yazıldığı gibi okunan bir dildir. İspanyolcada dikkat etmeniz gereken diğer bir nokta ise vurgudur. Bazı sözcükler vardır ki aynı yazılır ama vurgulamayla farklı anlamlara gelir İspanyolca bu anlam farkı kelimenin hecelerine yapılan vurguyla ortaya koyulur. Yanlış vurgulama söylediğiniz şeyin farklı bir anlama gelmesine sebep olabilir.

Harf	**Harfin Adı**	**Harfin Okunuşu**
a	a	**a**
b	be	**b –v karışımı**
c	ce	**“th” veya k**
ch	che	**ç**
d	de	**d**
e	e	**e**
f	efe	**f**
g	ge	**h veya g**
h	hache	**okunmaz**
i	i (latina)	**i**
j	jota	**h**
k	ka	**k**
l	ele	**l**
ll	elle	**y**
m	eme	**m**
n	ene	**n**
ñ	eñe	**ny**
o	o	**o**
p	pe	**p**
q	cu	**k**
r	erre	**r**
s	ese	**s**
t	te	**t**
u	u	**u**
v	uve	**b**
w	uve doble	**v**
x	equis	**ks veya s**
y	i griege	**i**
z	zeta	**th**

Sevgili arkadaşlar A ile başlayıp Z ile biten büyük tabloda İspanyolcanın temel harfleri bulunmaktadır.

Amacım sizlere burada dil öğretmek olduğundan dolayı gereksiz dil bilgisi ayrıntılarına fazla girmeyeceğim. İşte hangi harfleri nasıl okumanız gerektiği aşağıdaki gibidir.

B

Kendine özgü bir telaffuz şekli olup, dudaklar birbirine çok yaklaşmakla beraber tam olarak bitişmez **be** ile **v** sesinin bir karışımı olarak telaffuz edilir. Ancak cümlenin tam başında veya **m** ya da **n** harflerinden sonra yer alıyorsa normal **b** gibi okunur.

C

Özellik gösteren harflerden ikisi "**c**" harfidir. Bu harf "**o, a, u**" kalın seslilerinden biri izleyecek olursa "**c**" harfi **k** olarak okunur. **e** ve **i** gibi ince seslilerden biri takip edecek olursa peltek bir **th** sesi verir.

	Okunuşu		Okunuşu
co	**ko**	ce	**the**
ca	**ka**	ci	**thi**
cu	**Ku**		

Ch

Türkçedeki **ç** gibi telaffuz edilen bu iki harf, İspanyol alfabesinde ayrı bir harf oluşturur; dolayısıyla sözlükte **c** ile d arasında ayrı bir halindedir.

	Okunuşu		Okunuşu
chi	**çi**	cha	**ça**
che	**çe**	cho	**ço**

D

İspanyolcaya has bir özellikle, dilin ucu dişlere çok yaklaşmakla beraber tam olarak değmeyecek şekilde telaffuz edilir. Ancak cümlenin başında veya **l** v **n** harflerinden sonra normal **d** gibi okunur.

G

Kalın olan "**a, o, u**" seslilerinden veya **"l** ve **r"** harflerinden önce **"g"** sesi, ince olan "**e** ve **i"** seslilerinde önce **"h"** sesi verir; **"e** ve **i"** harflerinden önce **"g"** sesi verebilmesi için araya **u** harfi konur; **"gu**'nun **e** ve **i"**den önce "**g"** sesi verebilmesi için **u** harfi **ü** olarak yazılır. İspanyolcada "**G** ve **J"** harfleriyle yazılan **h** sesi, normalden daha sert ve gırtlaktan çıkan bir sestir.

	Okunuşu
gato	**gato**
gota	**gota**
gloria	**gloria**
gusto	**gusto**
gramo	**gramo**
guerra	**gerra**
gesto	**hesto**
giro	**hiro**
pingüino	**pinguino**

K

Sadece yabancı kökenli kelimelerde kullanılır.

Ll

İspanyol alfabesinde başlı başına bir harf oluşturarak sözlükte **"l** ile **m"** arasında yer alan bu harf "**y"** olarak okunur.

V

Bu harf, tıpkı İspanyolca “**B”** gibi telaffuz edilir, yani “**b”** ile **“v”** sesinin bir karışımı gibidir.

X

“Ks” şeklinde iki sesi ifade eden bu harfin arkasından başka bir sessiz geliyorsa, sadece **s** gibi okunur.

	Okunuşu
examen	**eksamen**
experto	**esperto**

H harfi

Bu harf İspanyolcada kullanıldığı halde okurken telaffuz edilmez. İspanyollar için **Harry Potter** – **Arri Potter** olarak okunur.

Z

İngilizcedeki peltek **“th”** sesi gibi okunan bu harf, kalın olan “a, o ve u” seslilerinden önce ve kelime sonlarında kullanılır.

	Okunuşu
Zapato	**thapato**
Zorra	**thorra**
Zumo	**thumo**
Paz	**path**

Günlük konuşma kalıpları

İspanyolca derslerimize başlamadan önce günlük hayatta gün içerisinde çok sıkça kullandığımız konuşma kalıplarını öğrenmek yararımıza olacaktır.

¡Buenos días!	Merhaba! Günaydın!
¡Buenas tardes!	Tünaydın!
¡Buenas noches!	İyi akşamlar! İyi geceler!
¡Hola!	Merhaba!
¡Chau!	Hoşçakal
Adiós.	Görüşmek üzere
Por favor.	Lütfen
Hasta la vista / Hasta luego.	Sonra görüşmek üzere.
Hasta pronto.	Yakında görüşmek üzere.
Hasta mañana.	Yarın görüşmek üzere.
(Muchas) Gracias.	(Çok) Teşekkürler.
De nada.	Rica ederim. Bir şey değil.
Bienvenidos	Hoş geldiniz.
Lo siento	Üzgünüm, affedersiniz.
Con permiso	Affedersiniz
Perdón	Pardon
Disculpe	İzninizle
¡Vamos!	Hadi gidelim!
¿Cómo está usted?	Nasılsınız?
¿Cómo estás?	Nasılsın?
¿Qué tal?	Nasılsın? Ne haber?
Bien	İyi
Muy bien	Çok iyi

Mal	Kötü
Muy mal	Çok kötü
Más o menos	Şöyle böyle
Sí	Evet
No	Hayır
¿Cómo se llama usted?	Adınız nedir?
¿Cómo te llamas?	Adın ne?
Me llamo... / Mi nombre es...	Benim adım...
Mucho gusto. / Encantado.	Çok memnun oldum.
Igualmente.	Ben de. Aynen.
Señor	Bay
Señora	Bayan
Señorita	Hanımefendi
¿De dónde es usted?	Nerelisiniz?
¿De dónde eres?	Nerelisin?
Yo soy de Estambul.	İstanbulluyum.
¿Cuántos años tiene usted?	Kaç yaşındasınız?
¿Cuántos años tienes?	Kaç yaşındasın?
Yo tengo _____ años.	...yaşındayım.
¿Habla usted español?	İspanyolca konuşuyor musunuz?
¿Hablas inglés?	İngilizce konuşuyor musun?
(No) Hablo...	Konuş(m)uyorum
¿Entiende usted?	Anlıyor musunuz?
¿Entiendes?	Anlıyor musun?
(No) Entiendo.	Anl(am)ıyorum.

Yo (no lo) sé.	Ben bil(m)iyorum.
¿Puede ayudarme?	Bana yardım edebilir misiniz?
Claro / Claro qué sí	Tabii ki
¿Cómo?	Nasıl?
¿Dónde está? ¿Dónde están...?	...nerede? ...neredeler?
Aquí Ahí	Burada Orada
Hay Había...	...var ...vardı
¿Qué es esto? ¿Qué te pasa?	Bu nedir? Senin neyin var?
No importa. ¿Qué pasa?	Önemli değil. Ne oluyor?
No tengo ninguna idea.	Hiç bir fikrim yok.
¡Buena idea! ¡Pase!	İyi fikir! Devam et.
Estoy cansado. Estoy enfermo. Estoy aburrido.	Ben yorgunum. Ben hastayım. Ben sıkıldım.
Tengo hambre. Tengo sed. Tengo calor. Tengo frío.	Ben açım. Ben susadım. Ben sıcakladım. Ben üşüdüm.
No me importa. No se preocupe.	Benim umurumda değil. Endişelenme.

Está bien.	İyi gidiyor. Her şey yolunda.
Me olvidé.	Ben unuttum.
Tengo qué ir ahora.	Şimdi gitmek zorundayım.
¿Listo?	Hazır mı?
Quizás.	Belki.
Depende...	...e bağlı
Todavía no.	Henüz değil.
¡Qué chistoso!	Ne komik!
¡Qué le vaya bien!	İyi günler dilerim!
¡Nos vemos!	Görüşürüz!
¡Salud!	Çok yaşa!
¡Felicitaciones!	Tebrikler!
¡Buena suerte!	Bol şans
Te toca a ti.	Senin sıran.
¡Cállate!	Kapa çeneni!
¡Cállese, por favor!	Lütfen sessiz olun.
Te amo.	Seni seviyorum.
1 **uno, una**	11 **once**
2 **dos**	12 **doce**
3 **tres**	13 **trece**
4 **cuatro**	14 **catorce**
5 **cinco**	15 **quince**
6 **seis**	16 **dieciséis**
7 **siete**	17 **diecisiete**
8 **ocho**	18 **dieciocho**
9 **nueve**	19 **diecinueve**
10 **diez**	20 **veinte**

İspanyolca İlk Adım	
hablar	konuşmak
español	İspanyolca
turco	Türkçe
bien	iyi
mal	kötü
Hablar español	İspanyolca konuşmak
Hablar turco	Türkçe konuşmak
Hablar bien	İyi konuşmak
Hablar mal	Kötü konuşmak
Hablar bien turco	İyi Türkçe konuşmak
Hablar mal turco	Kötü Türkçe konuşmak
Hablar bien español	İyi İspanyolca konuşmak
Hablar mal español	Kötü İspanyolca konuşmak
Muy	**Çok**
Muy bien	Çok iyi
Muy mal	Çok kötü
Hablar **muy bien** español	Çok iyi İspanyolca konuşmak
Hablar **muy mal** español	Çok kötü İspanyolca konuşmak
Hablar **muy bien** turco	Çok iyi Türkçe konuşmak
Hablar **muy mal** turco	Çok kötü Türkçe konuşmak
¿Qué?	**Ne?**
¿Cómo?	**Nasıl?**
¿**Qué** hablar?	Ne konuşmak?
Hablar **español**	İspanyolca konuşmak
Hablar **turco**	Türkçe konuşmak

¿**Qué** hablar bien? Hablar bien **turco** Hablar mal **turco**	Ne iyi konuşmak? İyi Türkçe konuşmak Kötü Türkçe konuşmak
¿**Cómo** hablar? Hablar **bien** Hablar **mal**	Nasıl konuşmak? İyi konuşmak Kötü konuşmak
¿**Cómo** hablar turco? Hablar **bien** turco Hablar **mal** turco	Nasıl Türkçe konuşmak? İyi Türkçe konuşmak Kötü Türkçe konuşmak
¿**Cómo** hablar español? Hablar **bien** español Hablar **mal** español	Nasıl İspanyolca konuşmak? İyi İspanyolca konuşmak Kötü İspanyolca konuşmak

İspanyolcada Olumsuz Cümle Yapımı

İspanyolcada olumsuzluk bildiren sözcük bir kelimeden oluşur. Bu biraz sonra göreceğimiz **"no"** sözcüğüdür. Bu ek fiilin çekilmiş halinin önüne konularak fiil olumsuz hale getirilir. Türkçeye **"değil"** ya da cümlenin fiiline eklenen bir olumsuzluk takısı "**-me, -ma"** ile çevrilir. İspanyolcada görüldüğü gibi şahıslara hitap ederken dişi ve erkek oldukları büyük önem taşır. Eğer çoğullarda bayan erkek karışıksa o zaman erkekler için kullanılan şahıs zamiri kullanılır.

No **No** hablar **No** hablar español **No** hablar turco	Değil, -me, -ma Konuşmamak İspanyolca konuşmamak Türkçe konuşmamak
¿Quién? **Yo** **Tú** **Él** **Ella** **Usted (Vd.)**	kim ben sen o (erkek cins) o (dişi cins) siz (kibarca)

Nosotros	biz (erkek)
Nosotras	biz (dişi)
Vosotros	siz (erkek)
Vosotras	siz (dişi)
Ellos	onlar (erkek)
Ellas	onlar (dişi)
Ustedes (Vds.)	siz (kibarca karşıdakiler birden fazlaysa)

Şimdi "**hablar"** fiilinin şahıslara göre nasıl çekimlendiğini görelim.

¿Quién?	**Hablar**
yo	**hablo**
tú	**hablas**
él, ella	**habla**
usted	**habla**
nosotros	**hablamos**
vosotros	**hablaís**
ellos	**hablan**
ustedes	**hablan**

Kim?	**Konuşmak**
Ben	konuşuyorum
Sen	konuşuyorsun
O	konuşuyor
Siz	konuşuyorsunuz
Biz	konuşuyoruz
Siz	konuşuyorsunuz
Onlar	konuşuyorlar
Sizler	konuşuyorsunuz

¿Quién **habla?**	Kim konuşuyor?
Yo **hablo.**	Ben konuşuyorum.
¿Qué **hablas** tú?	Sen ne konuşuyorsun?
Yo **hablo** español.	Ben İspanyolca konuşuyorum.
¿Cómo **hablas** tú español?	Sen nasıl İspanyolca konuşuyorsun?
Yo **hablo** bien español.	Ben iyi İspanyolca konuşuyorum.
¿Quién **habla?**	Kim konuşuyor?
Kaan **habla**.	Kaan konuşuyor.
¿Qué **habla** él?	O ne konuşuyor?
Él **habl**a turco.	O Türkçe konuşuyor.
¿Cómo **habla** él turco?	O nasıl Türkçe konuşuyor?
Él **habla** bien.	O iyi konuşuyor.
¿Quién **habla** español?	Kim İspanyolca konuşuyor?
Maya **habla** español.	Maya İspanyolca konuşuyor.
¿Cómo **habla** Maya español?	Maya nasıl İspanyolca konuşuyor?
Ella **habla** muy bien.	O çok iyi İspanyolca konuşuyor.

¿Qué **hablas** tú?	Sen ne konuşuyorsun?
Yo **hablo** español.	Ben İspanyolca konuşuyorum.
¿Cómo **hablas** tú español?	Sen nasıl İspanyolca konuşuyorsun?
Yo **hablo** muy bien español.	Ben çok iyi İspanyolca konuşuyorum.
Yo no **hablo.**	Ben konuşmuyorum.
Kaan no **habla.**	Kaan konuşmuyor.
Deniz h**abla** poco.	Deniz az konuşuyor.
Burak **habla** mucho.	Burak çok konuşuyor.
Nosotros **no hablamos** español.	Biz İspanyolca konuşmuyoruz.
Vosotros **no habláis** turco.	Siz Türkçe konuşmuyorsunuz.
Burak **habla** muy bien turco.	Burak çok iyi Türkçe konuşuyor.
Kaan **no habla** español.	Kaan İspanyolca konuşmuyor.
Deniz **no habla** turco.	Deniz Türkçe konuşmuyor.

Soru Yapma

İspanyolca soru yapmak hiçte zor değildir. İki türlü yöntemle soru yapılabilir. Birincisi fiille öznenin yer değiştirmesi yoluyla fiilin cümlenin başına getirilip soru yapılmasıdır. Yalnız burada dikkat edilmesi gereken **¿Hablas tú turco?** (Sen Türkçe konuşuyor musun?) Gibi bir cümlenin İspanyolcada az kullanıldığıdır. İspanyollar da bizim gibi genelde cümle kurarken özellikle belirtmek istemedikleri sürece “ben, sen, o” gibi şahıs zamirlerini kullanmazlar. Eylem kelimesinden eylemi yapanın kim olduğu anlaşılır. **¿Hablas turco?**

Tú hablas turco.	Sen Türkçe konuşuyorsun.
¿**Hablas tú** turco?	Sen Türkçe konuşuyor musun?
¿**Hablas** turco?	Türkçe konuşuyor musun?
Él habla bien español.	O iyi İspanyolca konuşuyor.
¿**Habla él** bien español?	O iyi İspanyolca konuşuyor mu?
¿**Habla** bien español?	İyi İspanyolca konuşuyor mu?

Nosotros hablamos mal turco. **¿Hablamos nosotros** mal turco? **¿Hablamos** mal turco?	Biz kötü Türkçe konuşuyoruz. Biz kötü Türkçe konuşuyor muyuz? Kötü Türkçe konuşuyor muyuz?
Nosotros no hablamos español. ¿**No hablamos nosotros** español? ¿**No hablamos** español?	Biz İspanyolca konuşmuyoruz. Biz İspanyolca konuşmuyor muyuz? İspanyolca konuşmuyor muyuz?
Vosotros no habláis turco. ¿**No habláis vosotros** turco? ¿**No habláis** turco?	Siz Türkçe konuşmuyorsunuz. Siz Türkçe konuşmuyor musunuz? Türkçe konuşmuyor musunuz?
Sí **No**	Evet Hayır
¿**Hablas tú** español? ¿**Hablas** español? **Sí**, yo hablo español. **Sí**, hablo español. **No**, yo no hablo español. **No, no hablo** español.	Sen İspanyolca konuşuyor musun? İspanyolca konuşuyor musun? Evet, ben İspanyolca konuşuyorum. Evet, İspanyolca konuşuyorum. Hayır, ben İspanyolca konuşmuyorum. Hayır, İspanyolca konuşmuyorum.
¿**Habla** él turco? **Sí**, él habla turco. **No**, él no habla turco.	O Türkçe konuşuyor mu? Evet, o Türkçe konuşuyor. Hayır, o Türkçe konuşmuyor.
¿**Habla él** mal turco? **Sí**, él habla mal turco. **No**, él habla bien turco.	O kötü Türkçe mi konuşuyor? Evet, o kötü Türkçe konuşuyor. Hayır, o iyi Türkçe konuşuyor.
¿**Hablas**? **Sí**, hablo. **No**, no hablo.	Konuşuyor musun? Evet, konuşuyorum. Hayır, konuşmuyorum.
¿**Habla él**? **Sí**, él habla.	O konuşuyor mu? Evet, o konuşuyor.

No, él no habla.	Hayır, o konuşmuyor.

Vurgulama Yöntemiyle Soru Yapımı

İspanyolcada da başka diğer dillerde olduğu gibi vurgulama yöntemiyle soru yapılır. Görünüşte normal bir cümleden bir farkı yoktur ama okunuşta sorulmak istenen nokta vurgulanarak soru şeklinde teleffuz edilir.

Yo hablo español. ¿Yo **hablo** español?	Ben İspanyolca konuşuyorum. Ben İspanyolca konuşuyor muyum?
Tú hablas turco. ¿Tú **hablas** turco?	Sen Türkçe konuşuyorsun. Sen Türkçe konuşuyor musun?
Él habla bien español. ¿Él **habla** bien español?	O iyi İspanyolca konuşuyor. O iyi İspanyolca konuşuyor mu?
Nosotros hablamos mal turco. ¿Nosotros **hablamos** mal turco?	Biz kötü Türkçe konuşuyoruz. Biz kötü Türkçe konuşuyor muyuz?
Nosotros no hablamos español. ¿Nosotros **no hablamos** español?	Biz İspanyolca konuşmuyoruz. Biz İspanyolca konuşmuyor muyuz?
Vosotros no habláis turco. ¿Vosotros **no habláis** turco?	Siz Türkçe konuşmuyorsunuz. Siz Türkçe konuşmuyor musunuz?
¿Tú **hablas** español? Sí, yo hablo español. No, yo no hablo español.	Sen İspanyolca konuşuyor musun? Evet, ben İspanyolca konuşuyorum. Hayır, ben İspanyolca konuşmuyorum.
¿Él **habla** turco? Sí, él habla turco. No, él no habla turco.	O Türkçe konuşuyor mu? Evet, o Türkçe konuşuyor. Hayır, o Türkçe konuşmuyor.

¿Él habla mal **turco**? Sí, él habla mal turco. No, él habla bien turco. ¿Tú **hablas**? Sí, yo hablo. No, yo no hablo. ¿Él **habla**? Sí, él habla. No, él no habla.	O kötü Türkçe mi konuşuyor? Evet, o kötü Türkçe konuşuyor. Hayır, o iyi Türkçe konuşuyor. Sen konuşuyor musun? Evet, ben konuşuyorum. Hayır, ben konuşmuyorum. O konuşuyor mu? Evet, o konuşuyor. Hayır, o konuşmuyor.

Yeni kelimeler İspanyolcada **"nadie"** eğer tümcenin öznesi durumunda ise "**no"** olumsuzluk sözcüğü ile kullanılmaz.	
alguien **nadie** **todo el mundo** **aquí** **ahí** **en** **Alguien** habla español. ¿Habla **alguien** español? Sí, Kaan habla español. No, **nadie** habla español. En Turquía **todo el mundo** habla turco. En Alemania **todo el mundo** habla alemán.	birisi hiç kimse herkes burada orada içinde, -de, -da Birisi İspanyolca konuşuyor. Birisi İspanyolca mı konuşuyor? Evet, Kaan İspanyolca konuşuyor. Hayır, hiç kimse İspanyolca konuşmuyor. Türkiye'de herkes Türkçe konuşur. Almanya'da herkes Almanca konuşur.

En Alemania **nadie** habla turco.	Almanya'da hiç kimse Türkçe konuşmaz.
En Turquía **alguien** habla francés.	Türkiye'de birisi Fransızca konuşur.
En Turquía **nadie** habla francés.	Türkiye'de hiç kimse Fransızca konuşmaz.
Todo el mundo habla español aquí.	Burada herkes İspanyolca konuşur.
Alguien habla turco aquí.	Burada birisi Türkçe konuşur.
Nadie habla español aquí.	Burada hiç kimse İspanyolca konuşmaz.

Con
İle

Con

¿Quién?	¿Con quién?
yo	**conmigo**
tú	**contigo**
él	**con él**
ella	**con ella**
usted	**con usted**
nosotros	**con nosotros**
vosotros	**con vosotros**
ellos	**con ellos**
ustedes	**con ustedes**
alguien	**con alguien**
nadie	**con nadie**
todo el mundo	**con todo el mundo**

İle

Kim?	Kiminle?
Ben	benimle
Sen	seninle
O	onunla
O	onunla
Siz	sizinle
Biz	bizimle
Siz	sizinle
Onlar	onlarla
Siz	sizinle
Birisi	birisiyle
Hiç kimse	hiç kimseyle
Herkes	herkesle

¿**Con quién** hablas?	Kiminle konuşuyorsun?
Hablo **contigo**.	Seninle konuşuyorum.
¿**Con quién** habla Kaan?	Kaan kiminle konuşuyor?
Kaan habla **con nosotros**.	Kaan bizimle konuşuyor.
¿**Con quién** habláis vosotros español?	Siz kiminle konuşuyorsunuz?
Nosotros no hablamos **con nadie**.	Biz hiç kimse ile konuşmuyoruz.

¿**Con quién** no habláis? No hablamos **con nadie**.	Kiminle konuşmuyorsunuz? Hiç kimseyle konuşmuyoruz.
¿Quién habla **contigo**? Kaan habla **conmigo**. ¿Qué habla él **contigo**? Él habla español **conmigo**.	Kim seninle konuşuyor? Kaan benimle konuşuyor. O seninle ne konuşuyor? O benimle İspanyolca konuşuyor.
¿Hablas **con ellos**? No, yo no hablo **con ellos**.	Onlarla konuşuyor musun? Hayır, ben onlarla konuşmuyorum.

Yeni kelimeler

¿Cuándo? **hoy** **la mañana** **la tarde** **la noche**	ne zaman bugün sabah öğlen gece
¿**Cuándo** habla Maya? **Por la mañana** Maya habla con todo el mundo. **Por la mañana** yo no hablo con nadie.	Maya ne zaman konuşur? Sabahları Maya herkesle konuşur. Sabahları ben hiç kimseyle konuşmam.
¿**Cuándo** no hablas español? **Por la tarde** no hablo español.	Ne zaman İspanyolca konuşmazsın? Öğlenleri İspanyolca konuşmam.
Por la tarde hablo español con Kerstin.	Öğlenleri Kerstin ile İspanyolca konuşurum.
Por la tarde Kerstin habla turco con Kaan. **Por la noche** no hablamos con nadie. **Por la noche** Burak habla con Deniz.	Öğlenleri Kerstin Kaan ile Türkçe konuşur. Akşamları hiç kimse ile konuşmayız. Akşamları Burak Deniz ile konuşur.

Por la noche hablo con Sibel. **Por la noche** él habla con nosotros. ¿Quién habla con vosotros **por la noche?** Kaan habla con nosotros **por la noche**.	Geceleri Sibel ile konuşurum. Geceleri o bizimle konuşur. Akşamları kim sizinle konuşur. Akşamları Kaan bizimle konuşur.
Yeni kelimeler	
ahora **siempre** **nunca** **luego** **finalmente** **inmediatamente** **Ahora** no hablo con nadie. **Luego** hablo con Burak. **Ahora** él habla muy bien español. **Luego** él habla turco. **Ahora** nosotros hablamos con vosotros. **Luego** vosotros no habláis con nadie. ¿**Cuándo** hablas con ellos? Hablo **siempre** con ellos. Tú no hablas **nunca** con ellos. Kaan **luego** habla español con nosotros. Kerstin habla **siempre** español.	şimdi her zaman hiçbir zaman, asla sonra sonunda, nihayet hemen Şimdi hiç kimse ile konuşmuyorum. Sonra Burak ile konuşuyorum. Şimdi o çok iyi İspanyolca konuşuyor. Sonra o Türkçe konuşuyor. Şimdi biz sizinle konuşuyoruz. Sonra siz hiç kimseyle konuşmuyorsunuz. Ne zaman onlarla konuşuyorsun? Her zaman onlarla konuşurum. Sen asla onlarla konuşmazsın. Kaan sonra bizimle İspanyolca konuşuyor. Kerstin her zaman İspanyolca konuşur.

Kerstin no habla **nunca** turco.	Kerstin asla Türkçe konuşmaz.
Finalmente tú hablas conmigo. ¿**Cuando** hablas con Deniz?	Sonunda benimle konuşuyorsun. Deniz ile ne zaman konuşuyorsun?
Yo hablo con ella **inmediatamente**.	Ben onunla hemen konuşuyorum.
Tú no hablas **nunca** conmigo. Tú no hablas **nunca** con nosotros.	Sen asla benimle konuşmazsın. Sen asla bizimle konuşmazsın.
Finalmente ella habla con Kaan.	En sonunda o Kaan ile konuşuyor.
Julia habla **siempre** con Kaan. **Luego** ella habla con Deniz.	Julia her zaman Kaan ile konuşur. Sonra o Deniz ile konuşur.

inglés
italiano
aprender

İngilizce
İtalyanca
öğrenmek

¿Quién?	**Aprender**
yo	**aprendo**
tú	**aprendes**
él	**aprende**
ella	**aprende**
usted	**aprende**
nosotros	**aprendemos**
vosotros	**aprendéis**
ellos, ustedes	**aprenden**

Kim?	**Öğrenmek**
Ben	öğreniyorum
Sen	öğreniyorsun
O	öğreniyor
O	öğreniyor
Siz	öğreniyorsunuz
Biz	öğreniyoruz
Siz	öğreniyorsunuz
Onlar, sizler	öğreniyorlar

Yo **aprendo** español. Tú **aprendes** turco.	Ben İspanyolca öğreniyorum. Sen Türkçe öğreniyorsun.
¿Qué **aprende**s? Yo **aprendo** inglés. ¿Cómo **aprendes** inglés? Yo **aprendo** bien inglés. ¿Con quién **aprendes** inglés?	Ne öğreniyorsun? Ben İngilizce öğreniyorum. Nasıl İngilizce öğreniyorsun? Ben iyi İngilizce öğreniyorum. Kiminle İngilizce öğreniyorsun?

Yo **aprendo** inglés con Julia. ¿Cuándo **aprendes** inglés? Yo **aprendo** siempre inglés.	Ben Julia ile İngilizce öğreniyorum. Ne zaman İngilizce öğreniyorsun? Ben her zaman İngilizce öğreniyorum.
¿**Aprendes** español? No, no **aprendo** nunca español.	İspanyolca öğreniyor musun? Hayır, hiçbir zaman İspanyolca öğrenmem.
¿Qué **aprendes**? Yo **aprendo** turco.	Ne öğreniyorsun? Ben Türkçe öğreniyorum.
¿Quién **aprende** español? Kaan **aprende** español. ¿Cómo **aprende** español? **Aprende** mal. ¿Cuándo **aprende** español? Por la mañana **aprende** español.	Kim İspanyolca öğreniyor? Kaan İspanyolca öğreniyor. Nasıl İspanyolca öğreniyor ? Kötü öğreniyor. Ne zaman İspanyolca öğreniyor? Sabahları İspanyolca öğreniyor.
¿**Aprendes** español por la tarde? No, **aprendo** por la noche.	Öğlenleri Türkçe öğreniyor musun? Hayır, akşamları öğreniyorum.
¿Quién **aprende** español? Kaan **aprende** español. ¿Con quién **aprende**? **Aprende** con Julia.	Kim İspanyolca öğreniyor? Kaan İspanyolca öğreniyor. Kiminle öğreniyor? Julia ile öğreniyor.
¿Quién habla **inmediatamente**? Kaan habla **inmediatamente**.	Kim hemen konuşur? Kaan hemen konuşur.
¿Qué **aprende** él inmediatamente? Él **aprende** inmediatamente español.	O hemen ne öğreniyor? O hemen İspanyolca öğreniyor.

De

Bu edat karşınıza birçok yerde farklı anlamlarla çıkacaktır. Bunları teker teker ele alacağız**. "de"** edatı ile bilmeniz gereken en önemli şeylerden birisi tanım edatları ile beraber kullanıldığında onlarla birleşerek farklı şekillerde yazılır.

¿Quién?	¿De quién?
yo	**de mí**
tú	**de ti**
él	**de él**
ella	**de ella**
usted	**de usted**
nosotros	**de nosotros**
vosotros	**de vosotros**
ellos	**de ellos**
ustedes	**de ustedes**
alguien	**de alguien**
nadie	**de nadie**
todo el mundo	**de todo el mundo**

Kim?	Kimden?
Ben	benden
Sen	senden
O	ondan
O	ondan
Siz	sizden
Biz	bizden
Siz	sizden
Onlar	onlardan
Siz	sizden
Birisi	birisinden
Hiç kimse	hiç kimseden
Herkes	herkesten

Yo hablo **de ti.**	Ben senden bahsediyorum.
Él habla **de mí.**	O benden bahsediyor.
Nosotros hablamos **de vosotros.**	Biz sizden bahsediyoruz.
Ellos hablan **de nosotros.**	Onlar bizden bahsediyorlar.
Finalmente tú hablas **de él.**	En sonunda onun hakkında konuşuyorsun.
Yo no hablo nunca **de ti.**	Ben hiçbir zaman senden konuşmam.
Él habla siempre **de nosotros.**	O daima bizim hakkımızda konuşuyor.
¿**De quién** hablas siempre?	Her zaman kimin hakkında konuşursun?
Yo hablo siempre **de Kaan.**	Ben her zaman Kaan hakkında konuşurum.

Yo aprendo **de ti.** Él aprende **de mí.**	Ben senden öğreniyorum. O benden öğreniyor.
Nosotros aprendemos **de vosotros.** Ellos aprenden **de nosotros.**	Biz sizden öğreniyoruz. Onlar bizden öğreniyorlar.
Yo aprendo español **de ti.**	Ben senden İspanyolca öğreniyorum.
Él aprende español **de nosotros.**	O bizden İspanyolca öğreniyor.
Finalmente tú aprendes español **de él.**	En sonunda ondan İspanyolca öğreniyorsun.
Yo no aprendo nunca inglés.	Ben hiçbir zaman İngilizce öğrenmem.
Él aprende siempre **de nosotros.**	O daima bizden öğreniyor.
¿**De quién** aprendes siempre español?	İspanyolcayı her zaman kimden öğrenirsin?
Yo aprendo español siempre **de Kaan.**	Ben her zaman Kaan'dan İspanyolca öğrenirim.
Todo el mundo aprende español **de mí.**	Herkes benden İspanyolca öğrenir.
Alguien aprende turco **de nosotros.**	Birisi bizden Türkçe öğreniyor.
Nadie aprende inglés **de vosotros.**	Hiç kimse sizden İngilizce öğrenmiyor.
¿**De quién** aprendéis vosotros español?	Siz kimden İspanyolca öğreniyorsunuz?
Nosotros aprendemos español **de Kaan.**	Biz Kaan'dan İspanyolca öğreniyoruz.
¿**De quién** aprendes tú español?	Sen kimden İspanyolca öğreniyorsun?
Yo aprendo español **de Deniz.**	Ben Deniz'den İspanyolca öğreniyorum.

¿**De quién** aprendéis vosotros siempre inglés? Nosotros aprendemos inglés siempre **de vosotros.** ¿**De quién** aprende él finalmente inglés? Finalmente él aprende inglés **de mí.**	Siz her zaman kimden İngilizce öğrenirsiniz? Biz her zaman sizden İngilizce öğreniriz. O en sonunda kimden İngilizce öğreniyor? O nihayet benden İngilizce öğreniyor.

Yeni Kelimeler	
a veces	bazen
frecuentemente	sık sık
temprano	erken, hemen
tarde	geç
todavia	hala
generalmente	genelde
necesitar	gerek
A veces yo aprendo español.	Ben bazen İspanyolca öğrenirim.
A veces yo hablo español.	Ben bazen İspanyolca konuşurum.
A veces yo no aprendo de ti.	Ben bazen senden öğrenmem.
A veces nosotros hablamos de ti.	Bazen biz senden konuşuruz.
Nosotros hablamos **frecuentemente** de ti.	Sık sık biz senden konuşuruz.
Frecuentemente ella habla español conmigo.	Sık sık o benimle İspanyolca konuşur.
Frecuentemente yo no aprendo nada.	Sık sık ben hiçbir şey öğrenmem.
Frecuentemente yo hablo de ti.	Sık sık ben senden bahsederim.
Aprendo **todavía** español pero no hablo.	Hala İspanyolca öğreniyorum ama konuşmuyorum.
¿Hablas **todavía** conmigo?	Hala benimle mi konuşuyorsun?

Sí, yo hablo **todavía** contigo.	Evet, ben hala seninle konuşuyorum.
¿Tú hablas **todavía** de nosotros?	Hala sen bizim hakkımızda mı konuşuyorsun?
Sí, yo hablo **todavía** de vosotros.	Evet, ben hala sizin hakkınızda konuşuyorum.
Generalmente no hablo español.	Genelde İspanyolca konuşmam.
Generalmente no hablo de él.	Genelde ondan bahsetmem.
Generalmente aprende español con ella.	Genelde onunla İspanyolca öğrenirim.
Generalmente nadie habla conmigo.	Genelde hiç kimse benimle konuşmaz.
Generalmente nadie aprende conmigo.	Genelde hiç kimse benimle öğrenmez.
Generalmente nadie habla de nosotros.	Genelde hiç kimse bizden bahsetmez.
Yo hablo **temprano** contigo.	Ben seninle hemen konuşuyorum.
Yo aprendo **temprano** español.	Çabuk İspanyolca öğreniyorum.
Él habla **temprano** de mí.	Yakında o benden bahsedecek.
Temprano nosotros no hablamos con vosotros.	Yakında biz sizinle konuşmayacağız.
Vosotros habláis **tarde**.	Siz geç konuşuyorsunuz.
Yo entiendo **tarde**.	Ben geç anlıyorum.
Yo no entiendo **tarde.**	Ben geç anlamıyorum.

Para
İçin

¿Quién?	**¿Para quién?**
yo	**para mí**
tú	**para ti**
él	**para él**
ella	**para ella**
usted	**para usted**

Kim?	**Kimin için?**
Ben	benim için
Sen	senin için
O	onun için
O	onun için
Siz	sizin için

nosotros	**para nosotros**	Biz	bizim için
vosotros	**para vosotros**	Siz	sizin için
ellos	**para ellos**	Onlar	onlar için
ustedes	**para ustedes**	Sizler	sizin için
alguien	**para alguien**	Birisi	birisi için
nadie	**para nadie**	Hiç kimse	hiç kimse için
todo el mundo	**para todo el mundo**	Herkes	herkes için

¿**Para quién** hablas? Hablo **para ti**.	Kimin için konuşuyorsun? Senin için konuşuyorum.
¿**Para quién** aprendes? Yo aprendo **para mí**.	Kimin için öğreniyorsun? Ben kendim için öğreniyorum.
¿Qué aprendes tú **para ti**? Yo aprendo español **para mí**.	Sen kendin için ne öğreniyorsun? Ben kendim için İspanyolca öğreniyorum.
¿Habla alguien **para ti**? No, nadie habla **para mí**.	Birisi senin için konuşur mu? Hayır, hiç kimse benim için konuşmaz.
¿Alguien aprende español **para ti**?	Birisi senin için İspanyolca öğrenir mi?
Sí, alguien aprende español **para mí**.	Evet, birisi benim için İspanyolca öğrenir.
¿Quién aprende español **para ti**?	Kim senin için İspanyolca öğreniyor?
Deniz aprende español **para mí**.	Deniz benim için İspanyolca öğreniyor.
¿**Para quién** hablas ahora?	Sen şimdi kimin için konuşuyorsun?
Yo no hablo **para nadie**.	Ben hiç kimse için konuşmuyorum.
¿**Para quién** aprendes español?	Sen kimin için İspanyolca öğreniyorsun?
Yo aprendo **para todo el mundo**.	Ben herkes için öğreniyorum.

Todo el mundo aprende español **para nosotros**. Nadie aprende **para ti**.	Herkes bizim için İspanyolca öğrenir. Hiç kimse senin için öğrenmez.
Alguien aprende turco **para nosotros.**	Birisi bizim için Türkçe öğrenir.
¿Aprendes español **para mí**?	Benim için İspanyolca öğrenir misin?
No, no aprendo español **para ti**.	Hayır, senin için İspanyolca öğrenmem.
Sí, yo aprendo español **para ti** inmediatamente.	Evet, ben hemen senin için İspanyolca öğrenirim.
¿Hablas tú **para mí**? No, no hablo **para ti**. Sí, luego hablo español **para ti**.	Sen benim için mi konuşuyorsun? Hayır, senin için konuşmuyorum. Evet, senin için sonra İspanyolca konuşuyorum.
Finalmente tú hablas español **para mí.** Finalmente tú aprendes turco **para mí.**	Sonunda sen benim için İspanyolca konuşuyorsun. Sonunda sen benim için Türkçe öğreniyorsun.
Para hablar **Para no hablar** **Para hablar** bien, necesito aprender bien. **Para hablar** bien, necesito aprender mucho.	Konuşmak için Konuşmamak için İyi konuşmak için, iyi öğrenmem gerekir. İyi konuşmak için, çok öğrenmem gerekir.
Hablar español İspanyolca konuşmak	
Yo **hablo** español. Tú **hablas** inglés. Nosotros hablamos español e inglés.	Ben İspanyolca konuşuyorum. Sen İngilizce konuşuyorsun. Biz İspanyolca ve İngilizce

	konuşuyoruz.
Yo pregunto: “Felipe, ¿**hablas** tú español?”	Ben soruyorum: “Felipe, İspanyolca konuşuyor musun?
Felipe contesta: “Sí, señor, yo **hablo** español.”	Felipe cevap veriyor: “Evet, bayım, ben İspanyolca konuşurum.”
Felipe **habla** español.	Felipe İspanyolca konuşur.
Ana y Felipe, ¿**Hablan** ustedes español? ¿Qué contestan ustedes?	Ana ve Felipe, siz İspanyolca konuşuyor musunuz? Ne cevap verirsiniz?
Nosotros contestamos: “Sí, señor, nosotros **hablamos** español.	Biz cevap veriyoruz: “Evet, bayım, biz İspanyolca konuşuyoruz.
Ana y Felipe **hablan** español.	Ana ve Felipe İspanyolca konuşuyorlar.

Entender
Anlamak

¿Quién?	**Entender**
yo	**entiendo**
tú	**entiendes**
él, ella	**entiende**
usted	**entiende**
nosotros	**entendemos**
vosotros	**entendéis**
ellos	**entienden**
ustedes	**entienden**

Kim?	Anlamak
Ben	anlıyorum
Sen	anlıyorsun
O	anlıyor
Siz	anlıyorsunuz
Biz	anlıyoruz
Siz	anlıyorsunuz
Onlar	anlıyorlar
Sizler	anlıyorsunuz

Yo **entiendo** español.	Ben İspanyolca anlıyorum.
Él **entiende** turco.	O Türkçe anlıyor.
Nosotros **entendemo**s bien español.	Biz iyi İspanyolca anlıyoruz.
Vosotros **entendéis** mal español.	Siz kötü İspanyolca anlıyorsunuz.
Yo **entiendo** muy mal español.	Ben çok kötü İspanyolca anlıyorum.
Yo no **entiendo**.	Ben anlamıyorum.

Tú no **entiendes** español. Ella **entiende** muy bien español.	Sen İspanyolca anlamıyorsun. O çok iyi İspanyolca anlıyor.
Nosotros **entendemos** bien turco. Vosotros **entendéis** bien inglés.	Biz iyi Türkçe anlıyoruz. Siz iyi İngilizce anlıyorsunuz.
¿**Entiendes**? Sí, **entiendo**. No, **no entiendo.**	Anlıyor musun? Evet, anlıyorum. Hayır, anlamıyorum.
¿**Entiendes** español? Sí, yo **entiendo** muy bien español. No, yo no **entiendo** español.	İspanyolca anlıyor musun? Evet, ben çok iyi İspanyolca anlıyorum. Hayır, ben İspanyolca anlamıyorum.
¿**Entiende** él inglés? Sí, él **entiende** inglés. No, él **no entiende** inglés.	O İngilizce anlıyor mu? Evet, o İngilizce anlıyor. Hayır, o İngilizce anlamıyor.
¿Qué **entiendes** tú? Yo **entiendo** español. ¿Cómo **entiendes** español? **Entiendo** mal español.	Sen ne anlıyorsun? Ben İspanyolca anlıyorum. Sen nasıl İspanyolca anlıyorsun? Ben kötü İspanyolca anlıyorum.
¿Quién **entiende** español? Kaan **entiende** español. ¿Cómo **entiende** él? Él **entiende** bien.	Kim İspanyolca anlıyor? Kaan İspanyolca anlıyor. O nasıl anlıyor? O iyi anlıyor.
¿Quién **entiende** turco? Nadie **entiende** turco. Todo el mundo **entiende** turco.	Kim Türkçe anlıyor? Hiç kimse Türkçe anlamıyor. Herkes Türkçe anlıyor.
¿**Entiende** alguien español? Sí, alguien **entiende** español. No, nadie **entiende** español.	Birisi İspanyolca anlıyor mu? Evet, birisi İspanyolca anlıyor. Hayır, hiç kimse İspanyolca anlamıyor.

¿**Entiende** todo el mundo turco aquí? Sí, todo el mundo **entiende** turco aquí.	Burada herkes Türkçe anlıyor mu? Evet, burada herkes Türkçe anlıyor.

Aşağıda göreceğimiz beni, seni onu anlamına gelen zamirler her zaman fiilden önce kullanırlar.

¿Quién?	**¿Quién?**
Yo	**me**
Tú	**te**
usted	**lo - la – le**
él	**lo - le**
ella	**la - le**
nosotros-as	**nos**
vosotros-as	**os**
ustedes	**los - las**
ellos	**los**
ellas	**las**

Kim?	**Kimi?**
Ben	beni
Sen	seni
Siz	sizi
O	onu
O	onu
Siz	sizi
Biz	bizi
Siz	sizi
Onlar	onları
Onlar	onları

¿**Me** entiendes? Sí, **te** entiendo. No, no **te** entiendo.	Beni anlıyor musun? Evet, seni anlıyorum. Hayır, seni anlamıyorum.
¿**Lo** entiende? Sí, **lo** entiendo. No, no **lo** entiendo.	Onu anlıyor musun? Evet, onu anlıyorum. Hayır, onu anlamıyorum.
No **os** entendemos. **Nos** entendéis muy bien. Kaan no **la** entiende.	Sizi anlamıyoruz. Bizi çok iyi anlıyorsunuz. Kaan onu anlamıyor.
¿Quién **me** entiende bien? Yo **te** entiendo bien.	Kim beni iyi anlıyor. Ben seni çok iyi anlıyorum.
¿**Te** entiende Maya? Sí, ella **me** entiende bien. No, ella no **me** entiende.	Maya seni anlıyor mu? Evet, o beni iyi anlıyor. Hayır, o beni anlamıyor.

A

-e, -a

¿Quién?	¿A quién?	Kim	Kimin için
yo	**a mí**	Ben	bana
tú	**a ti**	Sen	sana
él	**a él**	O	ona
ella	**a ella**	O	ona
usted	**a usted**	Siz	size
nosotros	**a nosotros**	Biz	bize
vosotros	**a vosotros**	Siz	size
ellos	**a ellos**	Onlar	onlara
ustedes	**a ustedes**	Sizler	sizlere
alguien	**a alguien**	Birisi	birisine
nadie	**a nadie**	Hiç kimse	hiç kimseye
todo el mundo	**a todo el mundo**	Herkes	herkese
Kaan	**a Kaan**	Kaan	Kaan'a
Deniz	**a Deniz**	Deniz	Deniz'e
Estambul	**a Estambul**	İstanbul	İstanbul'a
Esmirna	**a Esmirna**	İzmir	İzmir'e

¿**A quién** hablas tú? Yo le hablo **a usted.**	Sen kime söylüyorsun. Ben size söylüyorum.
¿**A quién** le hablo yo español? Tú nos hablas español **a nosotros**.	Ben kime İspanyolca söylüyorum? Sen bize İspanyolca söylüyorsun.
¿**A quién** hablas tú bien? Yo le hablo bien **a usted.** ¿**A quién** hablas tú mal? Yo le hablo mal **a Kaan.**	Sen kime iyi söylüyorsun? Ben size iyi söylüyorum. Sen kime kötü söylüyorsun? Ben Kaan'a kötü söylüyorum.
¿**A quién** le habla usted mucho? Yo les hablo mucho **a ellos.**	Siz kime çok konuşuyorsunuz? Ben onlara çok konuşuyorum.
a Estambul **a Esmirna**	İstanbul'a İzmir'e

¿A q**uién** entiendes siempre? **Te** entiendo siempre.	Kimi her zaman anlıyorsun? Seni her zaman anlıyorum.
¿A q**uién** entiende Kaan? Kaan **os** entiende. ¿Quién entiende a Kaan? Yo lo entiendo.	Kaan kimi anlıyor? Kaan sizi anlıyor. Kaan'ı kim anlıyor? Ben onu anlıyorum.
¿**A quién** no entiendes? Yo no entiendo a Maya.	Kimi anlamıyorsun? Ben Maya'yı anlamıyorum.

Llamar
Çağırmak

¿Quién?	Llamar
yo	**llamo**
tú	**llamas**
él, ella	**llama**
usted	**llama**
nosotros	**llamamos**
vosotros	**llamáis**
ellos, ustedes	**llaman**

Kim	Çağırmak
Ben	çağırıyorum
Sen	çağırıyorsun
O	çağırıyor
O	çağırıyor
Biz	çağırıyoruz
Siz	çağırıyorsunuz
Onlar	çağırıyorlar

Yo **te** llamo. Tú **me** llamas. Nosotros **os** llamamos.	Ben seni çağırıyorum. Sen beni çağırıyorsun. Biz sizi çağırıyoruz.
¿A **quién** llamas? Yo llamo a **mamá**.	Kimi çağırıyorsun? Ben anneyi çağırıyorum.
Papá **te** llama.	Baba seni çağırıyor.

Llamarse
Adı olmak, diye çağrılmak

"Llamarse" fiili çağırmak anlamına gelir ama İspanyolcada birine adını

soracağınız zaman tam olarak Türkçe karşılığı “Sen seni nasıl çağırıyorsun?” olur. Tabi biz buna Türkçe “Senin adın ne?” deriz. İspanyolca benim adım… demek için

“Yo me llamo Hakan”
“Ben beni Hakan diye çağırıyorum.”

gibi bir cümle kurulur. Ama bu cümlenin doğru Türkçe karşılığı

“Benim adım Hakan’dır” diye olacaktır.

Böyle işin kendisi tarafından yapıldığını bildiren ve **“se”** ekiyle biten fiillere dönüşlü fiiller denir ve şahıslara göre aşağıdaki gibi çekilir. Daha sonra bu konuyu daha ayrıntılı olarak işleyeceğiz. Şimdilik adımızı söylemeyi öğrenelim bize yeter.

¿Quién?	**Llamarse**	
yo	**me**	llamo
tú	**te**	llamas
él, ella	**se**	llama
usted	**se**	llama
nosotros	**nos**	llamamos
vosotros	**os**	llamáis
ellos, ustedes	**se**	llaman

Kim?	Çağrılmak	
Ben	kendimi	çağırırım
Sen	kendini	çağırırsın
O	kendini	çağırır
O	kendini	çağırır
Biz	kendimizi	çağırırız
Siz	kendinizi	çağırırsınız
Onlar	kendilerini	çağırırlar

Yo **me llamo** Kaan.

Benim adım Kaan.
(Ben kendimi Kaan diye çağırırım.)

Él **se llama** Volkan.

Onun adı Volkan’dır.
(O kendisini Volkan diye çağırır.)

¿Cómo **te llamas**?

Senin adın ne?
(sen kendini nasıl çağırırsın?)

Yo **me llamo** Maya.

Benim adım Maya.

¿Cómo **se llama** ella?

Onun adı nedir?

Ella **se llama** Sabrina.

Onun adı Sabrina’dır.

¿Cómo **os llamáis** vosotros?

Sizin adınız nedir?

Nosotros **nos llamamos** Burak y Deniz.	Bizim adımız Burak ve Deniz'dir.
¿**Te llamas** Kaan?	Senin adın Kaan mıdır?
No, no **me llamo** Kaan.	Hayır, benim adım Kaan değildir.
¿Cómo **te llamas**?	Senin adın ne peki?
Me llamo Volkan.	Benim adım Volkan'dır.
¿Ella **se llama** Maya?	Onun adı Maya mıdır?
No, ella no **se llama** Maya.	Hayır, onun adı Maya değildir.
¿Cómo **se llama** ella?	Peki, onun adı nedir?
Ella **se llama** Jana.	Onun adı Jana'dır.

Yeni kelimeler

Hiçbir şey anlamına gelen "**nada"** olumsuzluk bildiren kelimedir ve "**no"** olumsuzluk sözcüğüyle beraber kullanılır.

algo	bir şey
nada	hiçbir şey
sólo	yalnız, sadece
deporte	spor
ninguno	hiçbir şey

Hacer

¿Quién?	**Hacer**
yo	**hago**
tú	**haces**
él, ella	**hace**
usted	**hace**
nosotros	**hacemos**
vosotros	**hacéis**
ellos, ustedes	**hacen**

Yapmak

Kim?	**Yapmak**
Ben	yapıyorum
Sen	yapıyorsun
O	yapıyor
O	yapıyor
Biz	yapıyoruz
Siz	yapıyorsunuz
Onlar	yapıyorlar

¿Qué **haces**?	Sen ne yapıyorsun?
Yo **hago** deporte.	Ben spor yapıyorum.
¿**Haces** siempre deporte?	Her zaman spor yapıyor musun?

No, no siempre, sólo a veces.	Hayır, her zaman değil, sadece ara sıra.
¿Qué **hace** él? Él aprende español.	O ne yapıyor? O İspanyolca öğreniyor.
¿Qué **hacéis** vosotros? Nosotros aprendemos español.	Siz ne yapıyorsunuz? Biz İspanyolca öğreniyoruz.
¿Haces sólo deporte? No, nosotros **hacemos** deporte y aprendemos turco.	Sadece spor mu yapıyorsun? Hayır, biz spor yapıyoruz ve Türkçe öğreniyoruz.
Yo aprendo español.	Ben İspanyolca öğreniyorum.
¿Qué **haces** siempre? Yo no **hago** nada.	Sen her zaman ne yapıyorsun? Ben hiçbir şey yapmıyorum.
¿Qué **haces** para mí? Yo no **hago** nada para ti.	Sen benim için ne yapıyorsun? Ben senin için hiçbir şey yapmıyorum.
Yo **hago** algo para ti.	Ben senin için bir şey yapıyorum.
¿**Haces** algo para mí? ¿Sí, qué? No, no **hago** nada.	Sen benim için bir şey yapar mısın? Evet, ne? Hayır, ben hiçbir şey yapmam.
¿Qué **hacéis** aquí? Nosotros no **hacemos** nada.	Siz burada ne yapıyorsunuz? Biz hiçbir şey yapmıyoruz.
¿Qué **haces** aquí? Yo no **hago** nada. Yo no **hago** algo.	Sen burada ne yapıyorsun? Ben hiçbir şey yapmıyorum. Ben bir şey yapmıyorum.

El Artículo

Tanım edatı

İspanyolcada tüm isimler eril (masculino) ve dişil (femenino) olmak üzere iki cinse ayrılır ve bunlar tanım edatlarıyla belirlenir. Tanım edatlarına

İspanyolcada “**artículo”** denir. Bir ismi öğrenirken onun tanım edatını da tek bir sözcükmüş gibi ezberlemek gerekir. Çünkü her ismin tanım edatı değişiktir. Örneğin “**kadın”** anlamına gelen **“mujer”** sözcüğü **“la”** tanım edatı alır. Bunu, sadece **“mujer**” olarak değil, **“la mujer”** olarak öğrenmek gerekir. İspanyolcada isimler ve tanım edatları arasında bir uyum söz konusudur isteğimiz tanım edatını istediğimiz ismin önüne koyamayız.

İspanyolcada hangi isimlerin eril hangilerinin dişil olduklarını gösteren kesin bir kural yoktur, ancak genelde aşağıdaki kurallar geçerlidir.
—o ile biten isimler eril **el libro** (kitap), **-a** ile biten isimler ise dişildir **la casa** (ev).
—e ve sessiz harflerle biten isimler **el hombre** (adam), **la clase** (sınıf) **el padre** (baba), **el caracter** (karakter genelde eril olmakla birlikte)**–d, -z** ile bitenlerin çoğu dişildir **la paz** (barış), **la bondad** (iyilik). Genel olarak kural böyle olmasına rağmen kurala uymayan isimler de vardır.

el día (gün), **la mano** (el), **el problema** (problem), **el idioma** (lisan)

ser	olmak
un (el)	bir
una (la)	bir
perezoso/a	tembel
aplicado/a	çalışkan
estúpido/a	aptal
guapo/a	güzel
feo/a	çirkin
y	ve
el profesor	erkek öğretmen
la profesora	bayan öğretmen
la muchacha	genç kız
el muchacho	erkek çocuk, delikanlı
el hombre	adam
la mujer	kadın
el estudiante	erkek öğrenci (üniversite)
la estudiante	kız öğrenci (üniversite)
este	bu (eril)
esta	bu (dişi)
esto	bu (cansız)

Ser
Olmak

"Ser" (olmak) fiili İspanyolcada ki en önemli fiillerden biridir. Birçok yerde karşımıza çıkar. Düzensiz bir fiildir ve ben, sen, o gibi şahıslara çekimi sırasında farklı olarak çekilir. Türkçe anlamları farklı olduğu gibi genel olarak "Ben öğrenciy**im**, sen küçüks**ün**, o çocuk**tur"** cümlelerinde "öğrenciy**im**" deki **"–im",** küçük**sün** de ki **"-sün",** çocuk**tur** da ki **"tur".** İsim soylu kelimelerin sonuna gelerek onların yüklem olmasını sağlayan, ek hâlindeki fiildir ve buradaki İspanyolca **"ser"** karşılığıdır.

İspanyolca isimlerle beraber kullanılan sıfatların da isme cinsiyet ve sayı bakımından uyması gerekir.

¿Quién?	**Ser**
yo	**soy**
tú	**eres**
él, ella	**es**
usted	**es**
nosotros	**somos**
vosotros	**sois**
ellos, ustedes	**son**

Kim?	**Olmak**
Ben	**-im**
Sen	**-sin**
O	**-dir**
Siz	**-siniz**
Biz	**-iz**
Siz	**-siniz**
Onlar	**-ler**

Yo **soy** Kaan.
Ella **es** Sibel.
Nosotros **somos** Kaan y Sibel.

¿Quién **eres**?
Soy Burak.

¿Quién **es** él?
Él **es** Hakan.

¿Quién **sois** vosotros?
Nosotros somos Hakan y Burak.

Ben Kaan'**ım.**
O Sibel'**dir**.
Biz Sibel ve Kaan'**ız.**

Sen kim**sin**?
Ben Burak'**ım.**

O kim**dir**?
O Hakan'**dır.**

Siz kimsiniz?
Biz Burak ve Hakan'ız.

¿**Eres** Kaan? No, no **soy** Kaan. ¿Entonces, quién **eres**? **Soy** Burak.	Sen Kaan mısın? Hayır, ben Kaan **değilim.** Peki, sen kim**sin**? Ben Burak'**ım.**
¿Él **es** Hakan? No, **él** no es Hakan. ¿Entonces, quién **es** él? Él **es** Kaan.	O Hakan mı**dır**? Hayır, o Hakan **değildir**. Peki, o kim**dir**? O Kaan'**dır**.
¿Quién **es** usted? Yo **soy** Deniz. ¿Qué haces aquí? Yo aprendo español aquí.	Siz kim**siniz**? Ben Deniz'**im**. Siz burada ne yapıyorsunuz? Ben burada İspanyolca öğreniyorum.
¿Quién **sois** vosotros? Nosotros **somos** Burak y Deniz. ¿Qué hacéis siempre? Nosotros aprendemos siempre español.	Siz kim**siniz**? Biz Burak ve Deniz'**iz**. Siz her zaman ne yapıyorsunuz? Biz her zaman İspanyolca öğreniyoruz.
¿Quién **es** ella? Ella **es** Maya. ¿Qué hace ella aquí? Ella aprende turco.	O kim**dir**? O Maya'**dır**. O burada ne yapıyor? O Türkçe öğreniyor.

İspanyolcada sıfatlarında cins ve sayı bakımından isme uyum sağlaması gerekir. Dişi isimlerle beraber sıfatın dişi hali erkek isimlerle beraber sıfatın erkek hali kullanılır. Sonu **"e"** harfi ile biten sıfatların dişi ve erkek halleri aynıdır. Söz konusu olan kişinin cinsiyetinin belirli olmadığı durumlarda sıfatların erkek hali kullanılır.

Masculino	Femenino
grande	**grande**
pequéño	**pequéña**
activo	**activa**
perezoso	**perezosa**
tímido	**tímida**
simpático	**simpática**
guapo	**guapa**
aplicado	**aplicada**

Erkek	Dişi
büyük	büyük
küçük	küçük
aktif	aktif
tembel	tembel
utangaç	utangaç
hoş	hoş
güzel	güzel
çalışkan	çalışkan

¿**Cómo** es Kaan?
Kaan es **guapo**.

¿Quién es muy **guapa**?
Julia es muy **guapa**.

¿**Cómo** es Hakan?
Hakan es **feo**.

¿Quién es **estúpido**?
Ahmet es muy **estúpido**.
¿Eres **estúpido**?
No, no soy **estúpido**.

¿Quién es **perezoso**?
Burak es **perezoso**.

¿Quién es **aplicada**?
Deniz es **aplicada**.

¿Eres **perezoso**?
No, yo soy **aplicado**.

¿Él es **guapo**?
No, él es muy **feo**.

¿Ella es **estúpida**?
Sí, ella es muy **estúpida**.

Kaan nasıldır?
Kaan yakışıklıdır.

Kim çok güzeldir?
Julia çok güzeldir.

Hakan nasıldır?
Hakan çirkindir.

Kim aptaldır?
Ahmet çok aptaldır.
Sen aptal mısın?
Hayır, aptal değilim.

Kim tembeldir?
Burak tembeldir.

Kim çalışkandır?
Deniz çalışkandır.

Sen tembel misin?
Hayır, ben çalışkanım.

O yakışıklı mıdır?
Hayır, o çok çirkindir.

O aptal mıdır?
Evet, o çok aptaldır.

Yo soy **guapo**. Él es **tímido**. Tú eres **simpático**. Ella es **perezosa**. Yo soy **activo**. Ella es **activa**. Yo soy un poco **tímido**. Ella es muy **perezosa**.	Ben güzelim. O utangaçtır. Sen eğlencelisin. O tembeldir. Ben sportifim. O sportifdir. Ben biraz utangacım. O çok tembeldir.

Articulo indefinido
Belirsiz Tanım Edatı

Un, una

Belirli hallerde isimlerin önünde "**el, la"** sözcükleri yerine belirsiz tanım edatı olarak adlandırılan "**un** ve **una"** sözcüğü kullanılır.
Belirsiz tanım edatı yani "**un** ve **una"** bilinmeyen, belirsiz, herhangi bir canlı veya cismin kastedildiğini ifade eder.

a) Erkek isimlerle **"un**" belirtisiz tanım edatı kullanılır.

un amigo	bir arkadaş
un árbol	bir ağaç
un perro	bir köpek

b) bütün dişi isimler önünde **"una"** kullanılır.

una amiga	bir kız arkadaş
una historia	bir hikâye
una muchacha	bir genç kız
una tía	bir hala, teyze

el muchacho Kaan es **un muchacho**.	erkek çocuk, delikanlı Kaan bir erkek çocuktur.
la muchacha Deniz es **una muchacha**.	kız çocuk Deniz bir kızdır.
la mujer Kerstin es **una mujer**.	kadın Kerstin bir kadındır.
el hombre Kaan es **un hombre**.	erkek (yetişkin) Kaan bir erkektir.
Nilgun es **una mujer**. Burak es **un muchacho**.	Nilgün bir kadındır. Burak bir delikanlıdır.
¿Qué eres? Yo soy **un muchacho**.	Sen nesin? Ben bir erkek çocuğum.
¿Qué es él? Él es **un hombre**.	O nedir? O bir erkektir.
¿Qué es ella? Ella es **una muchacha**.	O nedir? O bir kız çocuktur.
¿Qué es Sibel? Sibel es **una mujer** y ella es **una profesora.**	Sibel nedir? Sibel bir kadın ve o bir öğretmendir.
¿Qué es Kaan? Kaan es **un hombre** y él es **un profesor.**	Kaan nedir? Kaan bir erkektir ve o bir öğretmendir.

Olumsuz ve Belirsiz Tanım Edatları	
el alumno **la alumna**	erkek öğrenci kız öğrenci
¿Eres **un hombre**? Sí, soy **un hombre**. No, no soy **un hombre**.	Sen bir adam mısın? Evet, ben bir adamım. Hayır, ben bir adam değilim.
¿ Ella es **una profesora**? Sí, ella es **una profesora**. No, ella no es **una profesora**.	O bir öğretmen midir? Evet, o bir öğretmendir. Hayır, o bir öğretmen değildir.
¿ Deniz es **un muchacho**? Sí, Deniz es **un muchacho**. No, Deniz no es **un muchacho**.	Deniz bir erkek çocuk mudur? Evet, Deniz bir erkek çocuktur. Hayır, Deniz bir erkek çocuk değildir.
¿ Burak es **una muchacha**? No, Burak no es **una muchacha**.	Burak bir kız mıdır? Hayır, Burak bir kız değildir.
¿ Kaan es **una mujer**? No, Kaan no es **una mujer**.	Kaan bir kadın mıdır? Hayır, Kaan bir bayan değildir.
¿Kaan es **un estudiante**? No, él no es **un estudiante**.	Kaan bir üniversite öğrencisi midir? Hayır, o bir üniversite öğrencisi değildir.
¿Deniz es **una estudiante**? No, Deniz no es **una estudiante**.	Deniz bir üniversite öğrencisi midir? Hayır, Deniz bir üniversite öğrencisi değildir.
pero	**ama, fakat**
Burak no es un estudiante **pero** es un alumno.	Burak bir üniversite öğrencisi değil, ama o ilköğretim öğrencisidir.

Deniz no es una estudiante **pero** es una alumna.	Deniz bir üniversite öğrencisi değil, ama ilköğretim öğrencisidir.
Yo no soy un profesor **pero** soy un estudiante.	Ben öğretmen değilim ama bir üniversite öğrencisiyim.
Ella no es una alumna **pero es** una profesora.	O bir öğrenci değil ama bir öğretmendir.
Yo no soy una muchacha **pero** soy un muchacho.	Ben bir kız değilim ama bir erkeğim.
Tú no eres un muchacho **pero** eres una muchacha.	Sen bir erkek değilsin ama bir kızsın.

Articulo definido
Belirli Tanım Edatı

El, la tanım edatları belirli tanım edatı olarak adlandırılır. Belirli tanım edatlarının tanımlayıcı işaret edici bir niteliği vardır. Bunlar herhangi bir varlık veya eşyanın değil, çok iyi bilinen, tanınan veya çok belirli bir cismin kastedildiğini ifade ederler.

Örneğin,"**la silla"** denildiğinde bir yerde bulunan herhangi bir sandalyeyi değil, yeri, rengi boyu vb. gibi nitelikleri çok iyi bilinen bir sandalye kastedilmiş olur.

El hombre habla con nosotros. **El alumno** es muy aplicado.	Adam bizimle konuşuyor. Öğrenci çok çalışkandır.
La mujer es muy guapa. **El alumno** es muy perezoso.	Kadın çok güzeldir. Öğrenci çok tembeldir.
El muchacho no es un alumno. **La muchacha** es muy perezosa.	Genç erkek bir öğrenci değildir. Genç kız çok tembeldir.

El muchacho es muy estúpido. **El hombre** no nos entiende bien. **La mujer** habla bien español. **El estudiante** no aprende turco.	Delikanlı çok aptaldır. Adam bizi iyi anlamıyor. Kadın iyi İspanyolca konuşuyor. Öğrenci Türkçe öğrenmiyor

Burada bahsedilen öğrenci, öğretmen, adam, kadın vs. isimlerin hepsi konuşmacı ve dinleyici tarafından bilinen belirli kişiler kastedilerek söylenilmiştir.

Adjetivos demostrativos

İşaret sıfatları

Bu sıfatlar, bağlı oldukları ismin konuşan kimseye olan uzaklığını belirtirler. Bunlar da cins ve sayı bakımından bağlı oldukları isme uyarlar. En önemli üç işaret sıfatı şunlardır.

Singular		
Masculino	**Femenino**	**Neutro**
este (bu) **ese** (şu) **aquel** (o)	**esta** (bu) **esa** (şu) **aquella** (o)	**esto** (bu) **eso** (şu) **aquello** (o)
Plural		
Masculino	**Femenino**	
estos **esos** **aquellos**	**estas** **esas** **aquellas**	bunlar şunlar onlar

Este hermano Bu erkek kardeş
Esta cas**a** Bu ev

Neutro cinssiz işaret sıfatları herhangi bir varlığı tanımlamadan kendi başlarına bir görev üstlenirler.

Esto es **difícil**. Bu zordur

Masculino
Eril İsimler

¿De quién?	Kimin?
Este	Bu

¿Quién?	¿De quién?
yo	**mi**
tú	**tu**
él, ella	**su**
usted	**su**
nosotros	**nuestro**
vosotros	**vuestro**
ellos, ustedes	**su**

Kim?	Kimin?
Ben	benim
Sen	senin
O	onun
O	onun
Biz	bizim
Siz	sizin
Onlar	onların

el hermano	erkek kardeş
el padre, el papá	baba
el hijo	erkek evlat
el amigo	arkadaş (erkek)
el profesor	öğretmen
el hombre	adam
el espejo	ayna
el tío	dayı, amca
el cliente	erkek müşteri
el periódico	gazete
el esposo	koca, eş
el marido	koca, eş
el libro	kitap
el toro	boğa
el niño	çocuk

Este es un periódico.	Bu bir gazetedir.
¿**De quién** es este periódico?	Bu kimin gazetesidir?
Este es **su** periódico.	Bu onun gazetesidir.
Este periódico es **de él.**	Bu onun gazetesidir.
Este es un hermano.	Bu bir erkek kardeştir.

¿**De quién** es este hermano?	Bu kimin erkek kardeşidir?
Este es **mi** hermano.	Bu benim erkek kardeşimdir.
Este hermano es **de mí.**	Bu benim erkek kardeşimdir.
Este es un padre.	Bu bir babadır.
¿**De quién** es este padre?	Bu kimin babasıdır?
Este es **tu** padre.	Bu senin babandır.
Este padre es **de ti.**	Bu senin babandır.
Este es un hijo.	Bu bir erkek evlattır.
¿De **quién** es este hijo?	Bu kimin oğludur?
Este es **mi** hijo.	Bu benim oğlumdur.
Este hijo es **de mí.**	Bu benim oğlumdur.
Este es un amigo.	Bu bir arkadaştır.
¿**De quién** es este amigo?	Bu kimin arkadaşıdır?
Este es **su** amigo.	Bu onların arkadaşıdır.
Este amigo es **de ellos.**	Bu onların arkadaşıdır.
Este es un profesor.	Bu bir öğretmendir (erkek).
¿**De quién** es este profesor?	Bu kimin öğretmenidir?
Este es **su** profesor.	Bu onun öğretmenidir.
Este profesor es **de ella.**	Bu onun öğretmenidir.
Este es un esposo.	Bu bir kocadır.
¿**De quién** es este esposo?	Bu kimin kocasıdır?
Este es **su** esposo.	Bu onun kocasıdır.
Este esposo es **de ella.**	Bu onun kocasıdır.
Este es un cliente.	Bu bir müşteridir.
¿**De quién** es este cliente?	Bu kimin müşterisidir?
Este es **su** cliente.	Bu onun müşterisidir.
Este cliente es **de él.**	Bu onun müşterisidir.
Su profesor es muy guapo.	Onun öğretmeni çok yakışıklıdır.
¿Es **su** profesor muy guapo?	Onun öğretmeni çok mu yakışıklıdır?
Sí, **su** profesor es muy guapo.	Evet, onun öğretmeni çok yakışıklıdır.

No, **su** profesor no es guapo.	Hayır, onun öğretmeni yakışıklı değildir.
Su amigo es muy estúpido.	Onun arkadaşı çok aptaldır.
¿**Su** amigo es muy estúpido?	Onun arkadaşı çok mu aptaldır?
Sí, **su** amigo es muy estúpido.	Evet, onun arkadaşı çok aptaldır.
No, **su** amigo no es estúpido.	Hayır, onun arkadaşı aptal değildir.
Su hijo aprende el español.	Onun oğlu İspanyolca öğreniyor.
¿**Su** hijo aprende el español?	Onun oğlu İspanyolca mı öğreniyor?
Sí, **su** hijo aprende el español.	Evet, onun oğlu İspanyolca öğreniyor.
No, **su** hijo no aprende el español.	Hayır, onun oğlu İspanyolca öğrenmiyor.
Tu padre me entiende bien.	Senin baban beni iyi anlıyor.
¿**Nos** entiende tu padre?	Senin baban bizi anlıyor mu?
Sí, **mi** padre os entiende bien.	Evet, benim babam sizi iyi anlıyor.
No, **mi** padre no os entiende.	Hayır, benim babam sizi anlamıyor.
Mi hermano habla español.	Benim erkek kardeşim İspanyolca konuşuyor.
¿**Tu** hermano habla español?	Senin erkek kardeşin İspanyolca konuşuyor mu?
Sí, **mi** hermano habla bien español.	Evet, benim kardeşim iyi İspanyolca konuşuyor.
No, **mi** hermano no habla español.	Hayır, benim kardeşim İspanyolca konuşmuyor.
Su esposo es guapo.	Onun kocası yakışıklıdır.
¿**Su** esposo es guapo?	Onun kocası yakışıklı mıdır?
Sí, **su** esposo es guapo.	Evet, onun kocası yakışıklıdır.
No, **su** esposo no es guapo.	Hayır, onun kocası yakışıklı değildir.
Vuestro periódico es interesante.	Sizin gazeteniz ilginçtir.
¿Vuestro periódico es interesante?	Sizin gazeteniz ilginç midir?
Sí, **nuestro** periódico es interesante.	Evet, bizim gazetemiz ilginçtir.

No, **nuestro** periódico no es interesante.	Hayır, bizim gazetemiz ilginç değildir.
Esto es un libro.	Bu bir kitaptır.
¿**De quién** es este libro?	Bu kimin kitabıdır?
Esto es **mi** libro.	Bu benim kitabımdır.
Este libro es **de mí.**	Bu benim kitabımdır.
Este es un niño.	Bu bir çocuktur.
¿**De quién** es este niño?	Bu kimin çocuğudur?
Este es **su** niño.	Bu onların çocuğudur.
Mí libro es muy aburrido.	Benim kitabım çok sıkıcıdır.
¿**Tu** libro es muy aburrido?	Senin kitabın çok sıkıcı mıdır?
Sí, **mi** libro es muy aburrido.	Evet, benim kitabım çok sıkıcıdır.
No, **mi** libro no es aburrido.	Hayır, benim kitabım çok sıkıcı değildir.

Femenino
Dişi İsimler

¿Quién?	**¿De quién?**
yo	**mi**
tú	**tu**
él, ella	**su**
usted	**su**
nosotros	**nuestra**
vosotros	**vuestra**
ellos, ustedes	**su**

Kim?	Kimin?
Ben	benim
Sen	senin
O	onun
O	onun
Biz	bizim
Siz	sizin
Onlar	onların

la hermana	kız kardeş
la madre, la mamá	anne
la muchacha	genç kız
la amiga	kız arkadaş
la profesora	bayan öğretmen
la mujer	kadın

la esposa **la escuela** **la puerta** **la tía** **la carta** **la venderá** **la hija**	karı (eş) okul kapı hala, teyze mektup pencere kız çocuk
Bu anlamına gelen **"este"** ismi direk nitelediğinde tanım edatı **"la"** olan dişi isimlerle beraber kullanıldığında **"esta"** olarak karşımıza çıkar.	
Esta es una carta. ¿**De quién** es esta carta? Esta es **vuestra** carta. Esta carta es **de vosotros.** Esta es una hermana. ¿**De quién** es esta hermana? Esta es **mi** hermana. Esta hermana es **de mí.** Esta es una madre. ¿**De quién** es esta madre? Esta es **tu** madre. Esta madre es **de ti.** Esta es una hija. ¿**De quién** es esta hija. Esta es **su** hija. Esta hija es **de ella.** Esta es una amiga. ¿**De quién** es esta amiga? Esta es **su** amiga. Esta amiga es **de él.** Esta es una esposa. ¿**De quién** es esta esposa? Esta es **mi** esposa.	Bu bir mektuptur. Bu kimin mektubudur? Bu sizin mektubunuzdur. Bu mektup sizindir. Bu bir kız kardeştir. Bu kimin kız kardeşidir? Bu benim kız kardeşimdir. Bu kız kardeş benimdir. Bu bir annedir. Bu kimin annesidir? Bu senin annendir. Bu anne senindir. Bu bir kız evlattır. Bu kimin kızıdır? Bu onun kızıdır. Bu kız onundur. Bu bir kız arkadaştır. Bu kimin kız arkadaşıdır? Bu onun kız arkadaşıdır. Bu kız arkadaş onundur. Bu bir karıdır? Bu kimin karısıdır? Bu benim karımdır.

Esta esposa es **de mí.**	Bu karı benimdir.
Esta es una profesora.	Bu bir bayan öğretmendir.
¿**De quién** es esta profesora?	Bu kimin öğretmenidir?
Esta es **nuestra** profesora.	Bu bizim öğretmenimizdir.
Esta profesora es **de nosotros**.	Bu öğretmen bizimdir.
Esta es una escuela.	Bu bir okuldur.
¿**De quién** es esta escuela?	Bu kimin okuludur?
Esta es **su** escuela.	Bu onların okuludur.
Esta escuela es **de ellos**.	Bu okul onlarındır.
Mi hermana es muy guapa.	Benim kız kardeşim çok güzeldir.
¿ Es **tu** hermana muy guapa?	Senin kız kardeşin çok mu güzeldir?
Sí, **mi** hermana es muy guapa.	Evet, kız kardeşim çok güzeldir.
No, **mi** hermana no es muy guapa.	Hayır, kız kardeşim güzel değildir.
Tu madre habla siempre mucho.	Senin annen her zaman çok konuşur.
¿Habla **tu** madre siempre mucho?	Senin annen her zaman çok mu konuşur?
Sí, **mi** madre habla siempre mucho.	Evet, benim annem her zaman çok konuşur.
No, **mi** madre habla poco.	Hayır, benim annem az konuşur.
Su hija es muy aplicada.	Onun kızı çok çalışkandır.
¿Es **su** hija muy aplicada?	Onun kızı çok mu çalışkandır?
Sí, **su** hija es muy aplicada.	Evet, onun kızı çok çalışkandır.
No, **su** hija es muy perezosa.	Hayır, onun kızı çok tembeldir.
Su amiga es muy fea.	Onun kız arkadaşı çok çirkindir.
¿Es **su** amiga muy fea?	Onun kız arkadaşı çok mu çirkindir?
Sí, **su** amiga es muy fea.	Evet, onun kız arkadaşı çok çirkindir.
No, **su** amiga no es muy fea pero ella es guapa.	Hayır, onun kız arkadaşı çirkin değildir, aksine o güzeldir.

Su esposa es muy inteligente. ¿Es **su** esposa muy inteligente? Sí, **su** esposa es muy inteligente. No, **su** esposa no es muy inteligente pero ella es estúpida. **Nuestra** profesora nos entiende bien. ¿Entiende os **vuestra** profesora? Sí, **nuestra** profesora nos entiende bien. No, **nuestra** profesora no nos entiende. Esta es una ventana. ¿**De quién** es esta ventana? Esta es **nuestra** ventana. **Nuestra** ventana esta abierta. ¿**Nuestra** ventana esta abierta? Sí, v**uestra** ventana esta abierta. No, **vuestra** ventana no esta abierta, pero **vuestra** ventana esta cerrada.	Onun karısı çok zekidir. Onun karısı çok mu zekidir? Evet, onun karısı çok zekidir. Hayır, onun karısı çok zeki değildir, aksine o aptaldır. Bizim öğretmenimiz bizi iyi anlıyor. Sizin öğretmeniniz sizi anlıyor mu? Evet, bizim öğretmenimiz bizi iyi anlıyor. Hayır, bizim öğretmenimiz bizi anlamıyor. Bu bir penceredir. Bu kimin penceresidir? Bu bizim penceremizdir. Bizim penceremiz açıktır. Bizim penceremiz açık mıdır? Evet, sizin pencereniz açıktır. Hayır, sizin pencereniz açık değildir, aksine sizin pencereniz kapalıdır.
¿De quién es el libro? Kitap kimindir?	
preguntar **contestar** **lección** **tomar** **otro** **luego** **ejercicio** **leer** **usar** Hoy el profesor toma un libro. Es el	sormak cevap vermek ders almak başka, öteki sonra alıştırma okumak kullanmak Bugün öğretmen bir kitap alıyor. O

libro **de Felipe**. Es el libro **de un muchacho.** Habla de la lección. Pregunta: “ ¿**De quién** es el libro?” Otro muchacho **de la** clase contesta: “Es el libro **del** alumno. Es **de Felipe**.” Luego el profesor toma la gramática **de una muchacha** y pregunta: “¿**De quién** es la gramática?” Ana contesta: “Es la gramática **de la alumna**. Es **de Isabel.** El profesor habla **del ejercicio de día.** Felipe lee una frase **de la lección**. Es el uso **de la palabra** “**del”.** En español expresamos çocuğun kitabı con “el libro **del muchacho**”, öğretmenin sandalyesi con “la silla **del profesor**”.	Felipe’nin kitabıdır. O bir erkek çocuğun kitabıdır. Dersten konuşur. Sorar: “ Kitap kimindir?” Sınıftaki başka bir çocuk cevap verir: “Bir erkek öğrencinin kitabıdır. Felipe’nindir.” Sonra öğretmen bir kızın dilbilgisi kitabını alır ve sorar: “Bu dilbilgisi kitabı kimindir? Ana cevap verir: “O bir kız öğrencinin kitabıdır. İsabelin’dir. Öğretmen günün alıştırmasından konuşur. Felipe dersten bir cümle okur. O “del” kelimesinin kullanımıdır. İspanyolcada çocuğun kitabı “el libro **del muchacho**”, öğretmenin sandalyesi ise “la silla **del profesor**”olarak ifade ederiz.